

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 15Csp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123255288
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:6123255288.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Annou Križanovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava – Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava – Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 1.022,89 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.022,89 EUR titulom istiny, 282,98 EUR titulom úrokov, 94,55 EUR titulom úrokov z omeškania a 5% ročné úroky z omeškania zo sumy 983,96 EUR od 13.09.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 28.02.2023, v upomínacom konaní domáhal voči žalovanému zaplatenia 1.022,89 EUR s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Československá obchodná banka, a.s., Žiškova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, uzavrel so žalovaným dňa 02.11.2015 zmluvu č. 008094121R, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky, ktoré žalovaný nevrátil dohodnutým spôsobom.

2/ Súdny poplatok vo výške 30,50 EUR žalobca zložil na účet Slovenskej pošty, a.s. dňa 06.03.2023.

3/ V uvedenej právnej veci vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz sp.zn.: 10Up/342/2023 zo dňa 23.03.2023, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému. Žalobca navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa CSP a v dôsledku tejto skutočnosti bol dňa 10.07.2023 návrh prijatý na tunajší súd.

4/ Žalovaný nevyužil svoje zákonné právo vyjadriť sa k žalobe. Súd, v súvislosti s doručovaním zásielok žalovanému zistil, že podľa Registra obyvateľov SR má žalovaný evidovaný trvalý pobyt v obci C., D. XXX, na ktorej si zásielky nepreberá v odbernej lehote. Súdu sa šetrením miesta pobytu žalovaného nepodarilo zistiť a preto doručenie žaloby proti nemu súd zverejnil oznámením – postupom podľa §116 ods. 2 CSP dňa 11.10.2023.

5/ Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 22.11.2023. Pojednávania sa nezúčastnil žalobca a ani jeho zástupca, ktorý svoju neúčasť riadne a včas ospravedlnil a súhlasil aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Pojednávania sa nezúčastnil žalovaný, zásielka sa vrátila súdu nedoručená s tým, že si ju neprevzal v odbernej lehote. Keďže súdu nie je známa iná adresa žalovaného, ako jeho adresa evidovaná v registri obyvateľov SR, súd ju postupom podľa § 111 ods. 3 CSP považoval za riadne doručenú.

6/ Podľa § 180 CSP súd pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7/ Súd v rámci dokazovania, ktoré vykonal oznámením obsahu priložených listín a to najmä: platobná história (č.l.7), oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2022 (č.l.8), pokus o zmier zo dňa 18.01.2023 vrátane dokladu o jeho doručovaní (č.l.9), špecifikácia postúpeného nároku (č.l.10-11), zmluva o postúpení pohľadávok č. 22251000314 zo dňa 12.09.2022 (č.l.13-16), doplňujúca zmluva k postúpeniu pohľadávok č. 22251000314 zo dňa 12.09.2022 (č.l.16-18), zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č. 008094121R zo dňa 02.11.2015 (č.l.19-21), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2022 (č.l.22), žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. 008094121R zo dňa 02.11.2015 (č.l.24-25), oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 25.02.2021 vrátane dokladu o jeho doručení (č.l.26), všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu vrátane prílohy č. 1 (č.l.27-45), obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery (č.l.46-48), sadzobník pre fyzické osoby – občanov vydaný ČSOB, a.s. (č.l.49-60), posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 28.12.2020 vrátane dokladu o jej doručení (č.l.61), výzva OS BB zo dňa 09.03.2023 adresovaná žalobcovi (č.l.64), podanie žalobcu – vyjadrenie zo dňa 16.03.2023 (č.l.68-71), platobný rozkaz OS BB sp.zn.: 10Up/342/2023 zo dňa 23.03.2023 (č.l.74-75), listiny ohľadom šetrenia pobytu žalovaného, zverejnenie oznámenia o podanej žalobe (č.l.109), výpis z OR žalobcu, prehľad ZÚS ECB, ako aj ďalšie listinné dôkazy pripojené v spise a zistil tento skutkový stav:

7.1/ Dňa 02.11.2015 žalovaný požiadal písomne Československú obchodnú banku, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej banka alebo veriteľ) o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.700,- EUR. Podľa žiadosti malo ísť o bezúčelový úver, ktorý mal žalovaný uhrádzať formou 108 mesačných splátok, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 23.12.2015. Úver mal žalovaný čerpať dňa 02.11.2015 a podľa žiadosti ho mal splácať z účtu E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

7.2/ Dňa 02.11.2015 bola medzi veriteľom a žalovaným uzatvorená Zmluva o D. spotrebiteľskom úvere reg. č. 008094121R. Podľa bodu I. uvedenej zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru vo výške 1.700,- EUR tak, že mu uvedenú sumu poskytne na účet č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Išlo o jednorazové poskytnutie úveru dňa 02.11.2015. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 11,90%, RPMN bola uvedená vo výške 15%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 15,44%. Celková suma, ktorú musel žalovaný ako dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 2.864,24 EUR. Výška odplaty bola uvedená vo výške 13,39%, najvyššia prípustná výška odplaty bola 22,02% a úrok z omeškania ku dňu podpisu zmluvy bol uvedený vo výške 5,05%. V zmluve bolo ďalej uvedené, že poskytnutý úver žalovaný uhradí formou 96 mesačných splátok vždy do 23. dňa v mesiaci vo výške 27,73 EUR a dátum splatnosti prvej splátky bol určený na deň 23.11.2015. Dátum splatnosti poslednej splátky bol 23.11.2023. V zmluve bolo ďalej uvedené, že predmetný úver je poistený typom poistenia A, poistenie celkom za mesiac predstavuje sumu 2,11 EUR, z toho smrť alebo plná invalidita v EUR predstavuje 1,42 EUR a pracovná neschopnosť v EUR predstavuje 0,69 EUR. Bod II. uvedenej zmluvy upravoval podmienky poskytnutia úveru, bod III. upravoval podmienky splácania úveru, bod IV. upravoval osobitné podmienky a záväzky úveru, bod V. upravoval zabezpečenie úveru, bod VI. upravoval poistenie úveru, bod VII. upravoval vyhlásenie dlžníka a bod VIII. upravoval záverečné ustanovenia.

7.3/ Žalobca k žalobe pripojil všeobecné obchodné podmienky jeho právneho predchodcu vrátane príloh, ako aj sadzobník pre fyzické osoby - občanov.

7.4/ Podľa výpisu z účtu predloženého žalobcom bol žalovanému poskytnutý dňa 02.11.2015 úver vo výške 1.700,- EUR, z ktorého žalovaný uhradil sumu v celkovej výške 1.558,85 EUR, ktorá bola započítaná na istinu vo výške 716,04 EUR, na zmluvný úrok 725,92 EUR a na poplatky vo výške 116,80 EUR.

7.5/ Listom zo dňa 28.12.2020 veriteľ vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu jeho dlhu, ktorý ku dňu 27.12.2020 predstavoval sumu 182,61 EUR a týkal sa zmluvy č. 008094121R zo dňa 02.11.2015. Uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 11.01.2021.

7.6/ Listom zo dňa 25.02.2021 veriteľ oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru dňom 23.02.2021 s odôvodnením, že ho niekoľkokrát písomne vyzýval, aby bez meškania splatil svoj záväzok vyplývajúci

zo zmluvy č. 008094121R zo dňa 02.11.2015, avšak bezvýsledne. Uvedeným listom zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu, ktorý ku dňu 23.02.2021 predstavuje sumu 1.090,89 EUR. Zároveň upozornil žalovaného, že veriteľ je oprávnený denne účtovať úrok z omeškania, o ktorý dlh žalovaného neustále narastá. Rovnako upozornil žalovaného, že ak dlžnú sumu neuhradí, pristúpi k vymáhaniu súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú špecializovanú spoločnosť. Uvedený list bol žalovanému doručený dňa 02.03.2021.

7.7/ Dňa 12.09.2022 bola medzi postupcom teda bankou a žalobcom ako postupníkom uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok č. 22251000314, predmetom ktorej bolo podľa článku I. odplatné postúpenie portfólia pohľadávok (zo zmlúv o úvere, debetných zostatkov na bežných účtoch) s príslušenstvom po lehote splatnosti. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bola príloha č. 1, v ktorej boli definované jednotlivé pohľadávky s príslušenstvom. V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok je pod C_Zmluvy 008094121R vymedzená pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu.

7.8/ Listom zo dňa 22.09.2022 postupca oznámil dlžníkovi, že jeho pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebnom úvere č. 008094121R zo dňa 02.11.2015 bola s účinnosťou od 20.09.2022 postúpená na spoločnosť postupníka – žalobcu. Zároveň mu bolo oznámené, že záväzky vyplývajúce z uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere má uhrádzať výlučne postupníkovi – žalobcovi.

7.9/ Listom zo dňa 18.01.2023 zástupca žalobcu zaslal žalovanému pokus o zmier a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.619,57 EUR, najneskôr do 28.01.2023. Uvedenú pohľadávku zástupca žalobcu špecifikoval tak, že pozostáva z neuhradeného úveru vo výške 983,96 EUR, zo zákonného úroku 19,95 EUR, z riadneho úroku 282,98 EUR, z úroku z omeškania 94,55 EUR, z poplatkov 38,93 EUR a z nákladov právneho zastúpenia vo výške 199,20 EUR.

8/ Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 30.09.2015 do 22.12.2015 (ďalej aj citovaného zákona) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods.1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 17 ods.1 citovaného zákona, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9/ Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. Ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať

do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

10/ Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004).

11/ Dňa 01.04.2015 nadobudla účinnosť novelizácia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v ktorom bolo explicitne stanovené, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 posledná veta OZ). Uvedenou právnou úpravou zákonodarca reagoval na ustálenú prax súdov pri rozhodovaní sporov, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Takýto záver súdu je v súlade so záverom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp.zn. 3 MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

12/ Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

13/ Súd dáva do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 z 15. decembra 2020, ku ktorému je potrebné uviesť, že v tomto rozhodnutí NS SR uviedol, že v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno však rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (rozsudok krajského súdu v Nitre 9CoCsp/14/2022 - 479 zo dňa 28. apríla 2022).

14/ Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

15/ V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok § 53 ods. 9 OZ ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ a v súlade s § 53 odsek 9 OZ. Netreba pritom zabúdať na skutočnosť, že zákonom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatenie pohľadávky nebude spĺňať náležitosti právneho úkonu, bude trpieť vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, nebude vychádzať zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v odseku 9 alebo nebude doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nikdy nevyvolá zamýšľané právne účinky a dodávateľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa. V režime § 565 OZ nenastáva splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. Toto svoje právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neupokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 OZ). Zákon pre túto žiadosť osobitnú formu nepredpisuje, avšak vzhľadom na jej účinky vo vzťahu k zmene obsahu záväzkového vzťahu je pri záväzkoch vzniknutých na základe písomných dohôd nevyhnutné zachovať písomnú formu (§ 40 ods. 2 OZ). Vzhľadom na znenie § 53 ods. 9 OZ sa uplatní osobitný právny režim v prípade záväzkových vzťahov, ktoré vznikli na základe spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 OZ). Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré má spotrebiteľ ako dlžník vykonať v splátkach, môže veriteľ ako dodávateľ žiadosťou o zaplatenie uplatniť stratu výhody splátok až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pokiaľ súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16/ Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 03. 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017).

Uvedené zákonné ustanovenie (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná (teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ) a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých (ne)možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta citovaného ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky, a druhou je nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka nebude môcť uplatniť právo postúpiť pohľadávku, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval viac než jeden rok. Tretia veta citovaného ustanovenia vymedzuje povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi dokumentácie o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6CoCsp/58/2021 zo dňa 09. 02. 2022).

17/ V danom prípade súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Je pravdou, že záväzkový vzťah medzi veriteľom a žalovaným, vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2015 bol uzatvorený podľa § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Z tohto pohľadu by sa mohlo javiť, že ide o výlučne obchodný záväzkový vzťah, takzvaný absolútny obchod. Pred touto úpravou má však prednosť všeobecná úprava spotrebiteľských vzťahov, pokiaľ prichádza vôbec do úvahy v zmysle § 52 nasledujúce OZ, prípadne úprava podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 02.11.2015. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ a v § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov v oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. V tejto veci bola veriteľom banka, teda dodávateľ podľa § 52 ods. 3 OZ a dlžník je spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, pretože pri uzatváraní a plnení vyššie citovaných zmlúv nekonal v rámci predmetu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri týchto úvahách a zároveň pri zistení, že vylúčenie použitia citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch podľa jeho § 1 ods. 3 neprichádza do úvahy, je potrebné konštatovať, že citovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2015 musí spĺňať predpoklady uvedené v § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Posudzovaním bolo zistené, že uvedené náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere zachované sú a preto označenú zmluvu zo dňa 02.11.2015 je potrebné považovať za platnú zmluvu. Za tejto situácie a pri zistení, že žalovaný si prestal plniť svoje povinnosti a to predovšetkým riadne a včas platiť jednotlivé splátky úveru, žalobca v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere pristúpil k predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 25.02.2021 (doručený žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu dňa 02.03.2021), čomu predchádzala výzva banky zo dňa 28.12.2020, ktorá bola doručovaná žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu a tento si ju dňa 11.01.2021 riadne prevzal.

Súd sa v konaní musel vysporiadať aj s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu a pasívnej legitímácie žalovaného. Pasívna vecná legitímácia žalovaného je nesporná a vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2015. Posúdenie aktívnej vecnej legitímácie je zložitejšie. Ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napríklad tie, ktoré sú uvedené v citovanom § 92 ods. 8 zákona o bankách, je žalobca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný

v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka (v podrobnostiach porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017, 1 Cdo 147/2017). Súd poukazuje aj na skutkový stav uvedený vyššie v odôvodnení tohto rozsudku a konštatuje, že výsledkami vykonaného dokazovania bola preukázaná správnosť právnej argumentácie žalobcu ohľadom posúdenia otázky danosti jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore. Žalobca preukázal, že písomná výzva pozostávajúca z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 25.02.2021 (zosplateného úveru), bola žalovanému doručená dňa 02.03.2021 a až následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.22251000314 zo dňa 12.09.2022 došlo k postúpeniu pohľadávky z dodávateľa na žalobcu, čo bolo oznámené listom banky - postupcu zo dňa 22.09.2022. Súčasťou postúpenia pohľadávok z banky na žalobcu je aj pohľadávka uplatnená v tomto spore, čo vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l.22), ktorá je bližšie vymedzená v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku. Žalobca teda v spore dokázal, že žalovaná pohľadávka bola v čase jej postúpenia z veriteľa na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v dôsledku toho súd má za to, že postúpenie pohľadávky je platné. Je treba uzavrieť, že žalobca preukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda preukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie pred súdom. Pre úplnosť sa ešte uvádza, že z § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j., že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Pripojené poštové zásielky sú z toho pohľadu dôkazným prostriedkom preukazujúcim, že jednotlivé hmotnoprávne úkony adresované žalovanému, či už bankou alebo žalobcom sa zákonným spôsobom dostali do jeho dispozičnej sféry, keď boli odosielané na adresu jeho trvalého pobytu, teda na adresu uvedenú v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 16.08.2017. Za tejto situácie tak bolo žalobe vyhovené v časti celej uplatnenej sumy, ktorá pozostáva z istiny 983,96 EUR, poplatkov 38,39 EUR, v časti vyčísleného úroku vo výške 282,98 EUR a vyčísleného úroku z omeškania vo výške 94,55 EUR. Súd žalobe vyhovel aj v časti úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 983,96 EUR (istina úveru) od 13.09.2022 do zaplatenia. K úrokom z omeškania sa poznamenáva, že žalovaný sa bezpochyby dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z v znení od 01.01.2015. Pri stanovení prvého dňa omeškania uplatneného príslušenstva súd vychádzal zo dňa 23.02.2021, kedy bol úver zosplatený a nasledujúci deň, teda 24.02.2021 je prvým dňom omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v tomto spore uplatňoval, ako je uvedené vyššie, aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 94,55 EUR a preto mu bol priznaný počiatok úrokov z omeškania požadovaným spôsobom, teda od 13.09.2022.

18/ Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18.1/ Žalobca mal v konaní vo veci plný úspech. Súd rozhodol o jeho nároku podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že mu nárok na náhradu trov konania priznal vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a každá z ostatných sporových strán mohla dostať ďalší rovnopis.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.